

[Flygaard.]

Med disse bemærkninger skal jeg afvise det foreliggende forslag til folketingsbeslutning.

Bracher (KrF):

Vi kan ikke rigtig se, at en nedsættelse af priserne på abonnementskort med 10 pct. skulle afbøde konsekvenserne af oliekrisen. En sådan nedsættelse, der jo, som ministeren sagde, vil give et indtægtstab på 13 mill. kr., vil ikke lokke flere bilister til at sætte bilen og tage toget i stedet for. De mange abonnementsstilbud, som DSB har, udnyttes i stor udstrækning, og der er ingen grund til at tro, at en nedsættelse som den foreslåede vil forøge antallet af abonnenter.

Ved en kommende takstforhøjelse vil der sikkert være brug for en sådan nedsættelse, og dér vil vi stille os positivt over for et lignende forslag. Vi vil til enhver tid være positive over for alt, der kan afbøde konsekvenserne af oliekrisen, men da vi ikke kan se, at dette forslag har en sådan virkning, vil vi ikke kunne gå ind for det.

Knud Jespersen (DKP):

Nu er det jo ikke et særlig revolutionært forslag, dette her, og derfor forstår jeg heller ikke trafikministerens afvisning af det på den måde, som tilfældet var. Man kan godt give sig til at måle ud i kilometer, men det minder jo om den gamle historie, at hvis 1 mand er 1/2 time om at slå et søm i et bræt, hvor længe er 16 mand så om det. Man kan lave de regnestykker frem og tilbage, lige så tåbeligt man vil, men det afgørende er, at hvis ikke man begunstiger den kollektive trafik, både hvad service og priser angår, så gør man noget forkert. Der er ingen tvivl om, at hvis man satte taksterne i vejret, så ville passagerantallet falde til et minimum, for så bliver det lige så billigt at befordre sig på anden måde.

Vi er principielt af den opfattelse, at man aldeles ikke bør kunne tjene noget på at befordre folk til og fra deres arbejde eller mellem landsdelene, men at den kollektive trafik skal udbygges, og den skal udbygges på en sådan måde, at det bliver billigt, godt, hurtigt og bekvemt at færdes med den kollektive trafik.

På denne baggrund kan vi naturligvis gå ind for den overordentlig beskedne nedsæt-

telse, som forslagsstillerne har i tankerne. Beskedenhed er jo noget, der ikke altid har præget dette folketing, men jeg må sige: denne beskedne sænkning, denne beskedne forbedring, burde man være et skarn hvis man afviste.

Ordføreren for forslagsstillerne (Morten Lange) (SF):

Ja, jeg kan jo så konstatere, at dette folketing har en majoritet af skarn, og det er jo bekymrende. Men nu skal jeg ikke så meget dvæle ved det som ved noget andet.

Dette forslag er fremsat den 7. februar 1974 på et tidspunkt, hvor vi endnu havde en hel del trafikrestriktioner for den private bilisme og havde energikrisen sådan som et spøgelse, som nogle måske synes er lidt mere nærliggende i dag. Jeg gad vide, om de synes rigtigt. Men det synes de i hvert fald, og det følelsesmæssige spiller jo nu engang en rolle her i livet.

Hvis nu ministeren for offentlige arbejder og statsbaner og takstbiletter og sådan noget havde set situationen på det tidspunkt, da han fik dette venlige og beskedne forslag forelagt, så havde situationen jo i virkeligheden været den, at timen var kommet til en helt kraftig og præcis propaganda for, at nu skulle der ske et skift i transportformen her i Danmark, så vidt det kunne lade sig gøre, og at DSB gerne skulle give sin part.

Det var jo på de tider, da der var en hel del mennesker her i Danmark, som lavede fornuftige reformer i retning af at dele biler til byen og spekulere på, om de ikke hellere skulle lade bilen stå ude ved den fjerne S-togsstation osv., osv. Der var en vilje i befolkningen til at gå ind på en ny form, og den slags viljer bliver jo ikke hængende evigt i luften.

Vi har stadig væk noget af denne situation, men det er bare meget muligt, at vi i dag skulle have foreslået 25 og ikke 10 pct., fordi den psykologiske baggrund er en smule ændret. I virkeligheden forekommer det mig, at der er gået alle tiders chance fra ministeren i retning af at gøre sig til helt for den kollektive trafik ved at gribe ind på det rette tidspunkt med en sådan beskeden ændring og en passende statslig propaganda bag ved det. Jeg mener dog stadig væk, at der er muligheder i den retning, og der kommer